

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. София, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12095** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на Л. Р. П. – Б.; Д. Р. П. – Б.; О. П. П. и З. П. П. – Н., с адрес: [населено място], чрез адв. Б. Б. – САК, срещу виза за проучване и проектиране от 07.10.2020 г. на главен архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е посочено, че при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ и в частта, в която е посочено, че визата важи след влизане в сила на решението по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ.
Твърденията са, че е недопустимо да бъдат въвеждани такива изисквания за съобразяване на влязло в сила съдебно решение, доколкото последното не касае имота на жалбоподателите. Допълнително сочи, че не е било изпълнено решение № 5178/08.08.2018 г. по адм. д. № 1379/2018 г. на АССГ, с което е отменено писмо № Р.-18-ТП00-2/16.01.2018 г. на главния архитект на район И. СО, обективиращо отказ за издаване на виза за проектиране с вх. № РИВ17-ТП00-12/2/20.12.2017 г., подадено от Л. П., и делото е върнато като преписка за издаване на исканата виза по заявлението на лицето при съобразяване с мотивите на решение в едномесечен срок.
Жалбоподателите Д. Р. П. – Б., О. П. П. и З. П. П. се представляват от адв. С., която поддържа жалбата и претендира разноски по делото.
За жалбоподателката Л. Р. П. – Г. са конституирани като наследници Г. Й. Г. и М. Г. Г..В съдебно заседание се представляват от адв. З., който поддържа жалбата и претендира разноски по делото.

Жалбоподателката М. В. К. се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Жалбоподателите М. В. К., Б. К. Д., С. П. Г., С. А. П., Л. Х. Д., Т. С., Н. Ж. М., И. Е. Х., Г. В. Д., Г. Т. А. и Г. К. И., за съдебно заседание редовно призовани, не се явяват и не се представляват. Видно от приложените по делото писма жалбоподателите възразяват срещу издадената виза за проектиране

Ответникът – главен архитект на район И., СО се представлява от юрк. П., която моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателите Д. Р. П. – Б.; О. П. П. и З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г. са съсобственици на УПИ Х.-1461, кв. 86а, м. И. – И. II част, за който е отреден ПИ с идентификатор 681.802.1461 по КК на р-н И., одобрена със Заповед на ИД на АГКК №РД-18-95 от 18.12.2015г.

От заключението на СТЕ с в.л. арх. А. С., кредитирано изцяло от съда, се установява, че за процесния имот има влязъл в сила на 10.07.2012г. регулационен и застроителен план, одобрен с решение № 241 по протокол № 38/16.04.2009г. на СОС. Съгласно предвижданията на ОУП УПИ Х.-1461 попада в устройствена зона Жс – жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване с параметри: плътност 50%, макс. кинт 2,5, озеленена площ 35%, височина 15м.

Със заявление вх. № РИВ17-ТП00-12 от 22.11.2017г. съсобственичката и настоящата жалбоподателка О. П. П. е искала от главния архитект на район И. издаване на виза за проектиране в процесния имот. На това заявление е изготвен отговор № РИВ17-ТП00-12/1/ от 05.12.2017г., с което лицето е уведомено, че от представените към заявлението документи е прието, че е налице несъответствие между кадастрална карта и действащия ПУП – ПРЗ, одобрен с Решение на СОС по протокол №38/16.04.2009г., т.35, с оглед което и предвид характера на визата за проектиране, такава не може да бъде издадена до отстраняване на несъответствието между кадастралната карта и действащия регулационен план.

Писмо № РИВ17-ТП00-12/1/ от 05.12.2017г. е оспорено по съдебен ред, като с решение № 5178/08.08.2018г. по адм. д. № 1379/2018г. АССГ е прието, че е налице отказ за издаване на търсената виза за проектиране, същият е отменен и делото е върнато като преписка на административния орган със задължителни указания за тълкуване и прилагане на закона. Определен е и месечен срок за изпълнение на съдебното решение.

Издадена е виза за проучване и проектиране (л. 92 от делото), в която е посочено както следва: издава се на основание решение № 5178/08.08.2018г. по адм. д. № 1379/2018г. АССГ; За УПИ Х.-1461, кв. 86а, м. И. – И. II част по плана на [населено място] има издадена заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО (л. 183) за допускане за изработване на проект за изменение на ПУП-ПРЗ, която заповед съгласно чл. 135, ал. 6 от ЗУТ спира прилагането на действащия ПУП. Заповедта е обжалвана и е в ход адм. д. № 10637/2019г., което не е приключило; При проектирането следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019г., предвид неговия предмет – изменение на плана за регулация и застрояване.

Отбелязана е и забележка: визата за проектиране важи след влизане в сила на окончателно решение по адм. д. № 10637/2019г.

По делото е приета и допълнителна съдебно-техническа експертиза, кредитирана

изцяло от съда. Според заключението на в.л. арх. А. С. издадената виза за проучване и проектиране на 07.10.2020г. (л. 92) представлява извадка от действащия ПУП-ПРЗ на м. И. – И. I и II част, одобрен с решение № 241 по протокол № 38/16.04.2009г. на СОС, т.е. виза по см. на чл. 140, ал. 2 от ЗУТ. Визата за проучване и проектиране е за Г/М – Г/М +4 жилищна сграда с кота корниз 15м в УПИ Х.-1461, кв. 86а, м. И. – И. II част, за който е отреден ПИ с идентификатор 681.802.1461 по КК на р-н И., СО. Вещото лице сочи още, че при влизане в сила на заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО ще се спре действието на ПУП-ПРЗ на м. И. – И. I и II част., както и че ще се промени предназначението на УПИ Х.-1461 от „за жилищно строителство“ в „за детска ясла“. Последното е допустимо с оглед това, че УПИ Х.-1461 попада в устройствена зона Жс – жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване, която е част от група жилищни устройствени зони по ОУП на СО. Вещото лице сочи, че при издаването на процесната виза не са допуснати намалени разстояния през улица.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град формира следните правни изводи:

Жалбите на М. В. К., М. В. К., Б. К. Д., С. П. Г., С. А. П., Л. Х. Д., Т. С., Н. Ж. М., И. Е. Х., Г. В. Д., Г. Т. А. и Г. К. И. са недопустими за разглеждане по същество. Занитересувана страна, която може да иска издаването и да оспори издадените административни актове за одобряване или изменение на ПУП са посочените в чл. 131, ал. 1 ЗУТ. Това са собствениците или носителите на вещни права върху имота, предмет на посочените актове съгласно имотния регистър, а до въвеждането му - по данни от кадастралния регистър. В производството по издаване на виза, по същество извадка от ПУП, участват само посочените по-горе лица. В този смисъл е и изричната новела на чл. 140, ал. 3 от ЗУТ - визата за проектиране се съобщава на заинтересуваните лица по чл. 131. Само този лимитивно определен кръг лица имат право да оспорват издадената виза за проектиране. От данните по делото се установява, че горесцитираните жалбоподатели не попадат в кръга лица по чл. 131, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗУТ. Не се установява с визата от 07.10.2020г. да са допуснати намалени разстояния спрямо съседни имоти, смяна на предназначението на имоти или предвидено свързано застрояване. По същество визата от 07.10.2020г. представлява извадка от действащия план и засяга сами имота на заявителите. Ето защо жалбите на цитираните лица са недопустими за разглеждане по същество. Изложените от тези жалбоподатели житейски и социални аргументи не са основание за игнориране на законовите разпоредби.

Жалбата на Д. Р. П. – Б.; О. П. П. и З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г. е процесуално допустима като в подадена законоустановения 14 – дневен срок от лица с правен интерес да оспорва административен акт, в частта, в която считат същият за неблагоприятен за тях

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Процесният административен акт – виза за проектиране е издадена от компетентен орган – главен архитект на р-н И., СО предвид приложената по делото заповед № РА50-395/14.06.2017г. на главния архитект на СО, с която последният е делегирал свои правомощия на главните архитекти на райони на основание § 1, ал. 4 от ДР на ЗУТ.

Обжалваният акт е законоустановената писмена форма и не подлежи на отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК. Макар и лаконично

съдържанието на текстовата част изпълва минималните изисквания за административен акт по чл. 59, ал. 2 от АПК – посочен е постановилия го орган и са налице съображения при какви условия се издава.

Допуснати са обаче съществени процесуални нарушения обосноваващи материална незаконосъобразност на визата в оспорената част.

Със заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО (л. 183, 184) е наредено служебно да се изработи изменение на план за регулация и застрояване в обхват кв. 86а, м. И. – И. II част, включващ УПИ Х.-1461. По аргумент от чл. 135, ал. 6 от ЗУТ тази заповед спира прилагането на действащите устройствени планове в частите, за които се отнасят. По делото са налице данни, че заповед № РА50-658/02.09.2019г. е съдебно оспорена и липсва краен съдебен акт, което е изложено и в текстовата част на визата. Следователно, административният орган, в случая главен архитект на р-н И., СО е следвало на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК да спре производството по издаване на процесната виза с нарочен акт, независимо от указанието, дадено с решение № 5178/08.08.2018г. по адм. д. № 1379/2018г. на АССГ и наложената глоба на основание чл. 304, ал. 1 и чл. 306, ал. 2 от АПК с разпореждане № 2199/13.03.2020г. по адм. д. № 829/2020г. Наличието на заповед по чл. 135, ал. 5 от ЗУТ представлява нов юридически акт и друго административно или съдебно производство по см. на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК от значение за правилното решаване на въпроса с визата. Вместо да спре производството главният архитект на р-н И., СО е издал процесната виза, като със забележка в същата е въвел отлагателно условие. Последното съдът намира за постановено при превратно упражняване на правомощия. Търсеният ефект – спиране на производството до крайно решение по отношение заповедта по чл. 135, ал. 5 от ЗУТ се постига с нарочен акт по чл. 54, ал. 1 от АПК, а не със въвеждане на отлагателно условие в основния административен акт.

Ето защо съдът намира, че с нарушаването на административно процесуалните правила по същество е нарушен и материалния закон. Делото следва да се върне като преписка на гл. архитект на р-н И., СО, който при съобразяване на мотивите в настоящето съдебно решение и съобразно правомощията си по АПК да спре административното производство с нарочен акт.

Виза за проучване и проектиране от 07.10.2020г. на главен архитект на СО – Район „И.“, е оспорена и в частта, в която е посочено, че при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019г. на АССГ. Съдът намира, че в тази част оспорването е недопустимо. Това изявление не представлява акт по чл. 214 от ЗУТ, нито волеизявление по см. на чл. 21 от АПК с което се създават права, възлагат задължения или засягат интереси. С или без това посочване проектирането следва да бъде съобразено с предвижданията на плана, чието изработване е допуснато със заповед № РА50-658/02.09.2019г. на гл. архитект на СО, а до изработването и приемането му по арг. от чл. 135, ал. 5 от ЗУТ предходния план не се прилага. В този смисъл съдът намира, че е налице указание за спазване на закона, но не и административен акт, поради което не подлежи на оспорване. Ето защо в тази част жалбата е недопустима за разглеждане по същество.

По делото са претендирани разноски за които е представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 215). Предвид липсата на възражение за прекомерност претенцията следва да бъде уважена изцяло, а именно 900 лева процесуално представителство, 40 лева ДТ и 400 лева депозит за СТЕ, или общо 1340 лева.

Водим от горното и на основание чл. 168, ал.1, чл. 172, ал.2 от АПК,

Административен съд София - град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустими жалбите на М. В. К., М. В. К., Б. К. Д., С. П. Г., С. А. П., Л. Х. Д., Т. С., Н. Ж. М., И. Е. Х., Г. В. Д., Г. Т. А. и Г. К. И. и ПРЕКРАТЯВА производството по делото В ТАЗИ ЧАСТ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. Р. П. – Б., О. П. П. и З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г., в частта, в която се оспорва виза за проучване и проектиране от 07.10.2020г. на главен архитект на СО – Район „И.“, в която е посочено, че при проектиране следва да се спази влязлото в сила решение по адм. д. № 10637/2019 г. на АССГ, като недопустима за разглеждане и ПРЕКРАТЯВА производството по делото В ТАЗИ ЧАСТ.

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Р. П. – Б., О. П. П. и З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г. виза за проучване и проектиране от 07.10.2020г. на главен архитект на СО – Район „И.“, в частта, в която е посочено, че визата важи след влизане в сила на решението по адм. д. № 10637/2019г. на АССГ, и връща делото като преписка на главен архитект на СО – Район „И.“ за процедиране съобразно мотивите на настоящето съдебно решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Р. П. – Б., О. П. П. и З. П. П. – Н. и Л. Р. П. – Б., заместена в хода на процеса от наследниците си Г. Й. Г. и М. Г. Г. сумата от 1340 (хиляда триста и четиридесет) лева представляваща разноски по делото.

Решението, в частта, имаща характер на прекратително определение, подлежи на обжалване с частна жалба в 7 – дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: